

aktivt i debatten. Det siger jeg ikke ironisk, det mener jeg, for det dér med, at ministeren bare sidder dér og så til sidst kommer med nogle betragtninger ...!

Det er godt, at ministeren går aktivt ind.

Så kunne det også være, at vi kunne få ministeren i tale. Nogle gange er det nødvendigt, at man stopper op og siger: Hvorfor har vi overhovedet fået den her situation? Det svarer lidt til, at man har åbnet 5-6 vandhaner, der alle sammen fylder vand i det samme badekar, og når så vandet er ved at løbe over, kommer ministeren og siger: Nu må vi have delt nogle flere øser ud, så vi kan øse vandet ud.

Vi synes, det var mere interessant, om man gik hen og lukkede for nogle af vandhanerne.

Nogle af de vandhaner, vi i øjeblikket har løbende: Folketinget har i årevis dels gennemtvunget opstilling af vindmøller, dels givet tilskud til, at vindmøllerne kunne blive opstillet. Man har tvunget elværkerne til at aftage strømmen fra vindmøllerne til en pris, der er over, hvad den strøm er værd.

Så har man, fordi naturgasprojektet har problemer, givet tilskud og tilskyndet til disse såkaldte barmarksprojekter, hvor man særlig i Naturgas Midt-Nord har haft succes med rundt omkring at bygge de her små decentrale enheder. Godt gasaftag! Ja tak. Elværkerne er igen pligtige til at aftage strømmen.

Folketinget har vedtaget regler om, at man ikke engang skal betale de faktiske omkostninger ved at blive koblet på elnettet. Der skal være subsidier fra elselskaberne i retning af, at man får det billigere, end hvad det egentlig koster.

Så har man det, som kun forstås i energidebatter, det, der hedder den såkaldte tiøre. Min tid tillader ikke, at jeg går ind på det, men den har også været med til at tilskynde folk.

Endelig har man senest i foråret vedtaget at give 30 pct.s statstilskud til de erhvervsvirksomheder, som vil gå ind og investere i at opsætte vindmøller og lave noget decentral kraftvarme.

Og så kan man ikke forstå – med al den strøm, der produceres fra alle disse kilder, der bare vælter ind på nettet, hvor elværkerne skal betale overpris for strømmen, og hvor de selv skal betale for at få den tilsluttet osv. – at elværkerne kommer og siger: Det her kan ikke blive ved med at gå.

Så burde ministeren sige tak til elværkerne og sige: Det er godt, at I har hejst det hvide flag og gjort opmærksom på, at vi skal have lukket for

nogle af vandhanerne i stedet for at blive ved med at gå og dele små plasticøser ud, som det her lovforslag er et eksempel på.

Formanden:

Fru Anni Svanholt og derefter hr. Martin Glerup for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg sad og lyttede meget opmærksomt til hr. Peter Hansen-Nords indlæg, for jeg havde håbet på, at hr. Peter Hansen-Nord kom med et meget langt og omfattende regnestykke, sådan at vi alle her kunne blive klar over, hvordan Venstre vil sikre, at man når CO₂-målene. Men der kom ingenting, og vi har ikke på noget tidspunkt hørt, hvordan Venstre vil få tingene til at hænge sammen. Det kan bare ikke lade sig gøre ud fra det, Venstre siger. Men jeg kan jo så kun konkludere, at Venstre er ligeglads med, om vi når de mål.

Men det er vi altså ikke i SF, og vi synes, at en reduktion af CO₂ på 20 pct. år 2005 ikke er nok. Vi ved jo godt, at vi skal langt videre, at vi skal have en meget større reduktion. Vi skal se det også i det lys.

Fru Eva Møller sagde, at vi kunne egentlig godt tage det lidt roligt, for i virkeligheden havde vi allerede nået halvdelen af CO₂-reduktionen, altså i forhold til 2005.

Det er bestemt ikke min opfattelse. Jeg erindringsgodt, hvad der stod i den energipolitiske redegørelse, som vi behandlede i Folketinget i februar måned i år, nemlig at vi reelt faktisk kun har nået 3 pct. Resten er rene beregninger og vurderinger, og hvis og hvis man gør den indsats, så når man de mål.

Men det reelle, det håndgribelige er i virkeligheden meget lidt, og derfor haster det med at fortsætte denne her udbygning.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil godt give et bidrag til hr. Kim Behnkes badekarsprojekt, for jeg mener, at dér, hvor der virkelig skete noget, var ikke så meget vindmøllerne. Det var mere, at Elsam fik lov til at lave de store 400 MW-værker i Skærbæk på naturgas og Nordjyllandsværket på kul. Det var noget, der battede, sammen med 600 MW-aftalen om at aftage norsk el.

Vi forudså allerede i forhandlingerne om de værker fra socialdemokratisk side, at der kunne